

ریشه یابی کاستی های رفتاری و فرهنگی اولویت اساسی علوم انسانی/ آسیب پذیری فرهنگی کشور بررسی شود

ریشه یابی کاستی های رفتاری و فرهنگی اولویت اساسی علوم انسانی/ آسیب پذیری فرهنگی کشور بررسی شود .

اولویت های علوم انسانی در گفتگو با اساتید دانشگاه؛

ریشه یابی کاستی های رفتاری و فرهنگی اولویت اساسی علوم انسانی/ آسیب پذیری فرهنگی کشور بررسی شود .
یک استاد فلسفه دانشگاه تبریز تاکید کرد که اساتید و دانشمندان علوم انسانی باید کاستی ها و آسیب هایی که در حوزه های مختلف فرهنگی و رفتاری مبتلا آن هستیم را از جنبه های مختلف دینی، سیاسی، اخلاقی، فنی، اقتصادی بررسی و ریشه یابی کنند. دکتر حسن فتحی در مورد اینکه اولویت های ما در حوزه علوم انسانی چیست به خبرنگار مهر گفت: بسته به اینکه هر کسی در کدام بخش از حوزه علوم انسانی کار می کند و برای او کدام مسئله جدی است اولویت ها فرق می کند. یک مقداری به دلیل تنوع حوزه های مختلف علوم انسانی و یک مقداری هم به دلیل تنوع سلیقه ها این اولویت ها متفاوت می شوند ولی باید با وضعیت باز و بدون سیاست زدگی اولویت ها را در نظر گرفت.

وی افزود: مخصوصا نباید تعیین اولویت ها حالت دستوری و تحکمی داشته باشند و تسری دادن بخشی به بخش های دیگر مطرح باشد. نباید دستوری و تحکمی گفت با فلان شیوه فلان کار را پیش ببرید. باید اجازه داد اندیشمندان و دانشمندان علوم انسانی با سلیقه خودشان مباحث مربوط به علوم انسانی را مطرح کنند. آنچه هم بنده عرض می کنم سلیقه یک نفر در قسمت های مربوط به فلسفه است.

استاد گروه فلسفه دانشگاه تبریز ادامه داد: ریشه یابی کاستی ها و آسیب هایی که در حوزه های مختلف فرهنگی رفتاری مبتلا آن هستیم آن هم از جنبه های مختلف اعم از دینی، سیاسی، اخلاقی، فنی، اقتصادی و همه این قسمت ها باید صورت گیرد. اینکه مبانی و عوامل فرهنگی آنها چه چیزهایی هستند. اینها جای تحقیق عمیق دارند و بیشتر از موارد دیگر شایسته است که به آنها پرداخته شود.

این محقق و پژوهشگر حوزه فلسفه اخلاق تصریح کرد: برای مثال آسیب پذیری ما در برابر تهاجم فرهنگی باید بررسی شود اینکه چرا تقلید و تأثرهای نسنجیده داریم. علتش چیست؟ یا چرا به آنچه که از آن خودمان است بدبین یا کم اعتنا هستیم. اعم از مواردی که گاهی گرانقدرتر از آن است که بشود مشابه آن را از جایی تقلید کرد یا تولیدات خودمان همینطور. مبانی و دلایل این بدبینی ها چیست؟

فتحی یادآور شد: چرا ما خلاف واقع و حتی گاهی متناقض حرف می زنیم، دروغ می گوئیم، تهمت می زنیم و غیبت می کنیم. شاید از بین بردن فضایی که گوینده و مرتکب شونده این اعمال به هدفش برسد راه حل این مسائل باشد. آیا در چنین صورت باز رخ می دهند؟ یا به عنوان سؤال چهارم چرا برخی از ما خطاها را در مقاطع مختلف و احيانا در حوزه های مختلف تکرار می کنیم. مثلاً تحکم ها ، یک روزی تحکما گفته شود حجاب نداشته باشید و روزی دیگر بار تحکما گفته شد که فلان نوع حجاب داشته باشید. شتاب زدگی هایی از این قبیل خطاهای تکراری ما در مقاطع مختلف تاریخی است.

وی افزود: علت یابی و ریشه یابی هایی در خصوص سؤالاتی از این دست امروز بیشتر احساس می شود که اهالی علوم انسانی هر کدام در حوزه تخصصی اشان باید این مسائل را مورد کنکاش و تجزیه و تحلیل قرار دهند تا به درمان پایدار این مسائل اقدام کرد.

فتحی در مورد اینکه چه اولویت هایی در زمینه پژوهش در این حوزه وجود دارد که تا کنون کمتر به طور شایسته به آنها پرداخته شده است هم اظهار داشت: همه اینهایی که عرض کردم نمونه هایی بود که نمی گویم کار نشده ولی همین وضعیت و کاستی ها هنوز هم در جامعه وجود دارد. معلوم می شود که هنوز جای کار دارند و کارهای انجام گرفته کافی نیستند. شاید بتوان گفت هیچ کس نمی تواند ادعا کند که راه حل همیشگی برای این مسائل ارائه داده یا می دهد. اینها چیزهایی هستند که همیشه با آنها درگیر بوده و هستیم و هر روز با این چیزهایی که مطرح است پژوهشها و بررسی ها و راه حل هایی را مطالبه می کند.